

Fiskehyngelen særlig udlæffes der. Om man nu end naturligvis maa indrømme Administrationen et vist Subdicium, et Skjøn, en Afgjørelse i saa Henseende — en Afgjørelse, der jo ibrigt efter vor Lovgivning kan prøves af Domstolene, idet det som bekendt er vore Domstole forbeholdt at prøve ethvert Spørgsmaal om Dyrighedsmyndighedens Grændser — saa giver Loven dog ikke Administrationen Ret til i Maanederne Marts og Mai at laase en Fjerdedel af noget Band, undtagen det er en saadan Fjerdedel, hvori Fiskehyngelen særlig udlæffes. Over dette Sidste — jeg forudsætter naturligvis altid, det fortsaar sig af sig selv, at Ministeren handler loyalt og holder sine Embedsmænd til at gjøre det Samme — vil det ikke være let for Administrationen at faae noget endog blot tilnærmelsesvis paalideligt Skjøn. Jeg skal i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa en Afhandling, af Professor Vittingen, som foreligger i Betænkningen til Finantslovforslaget, en Afhandling, der vel ikke siger Meget, som er nyt for dem, der i det Hele have beskæftiget sig med Ichthyologi, men som dog ikke siger saa Lidt, naar der er Tale netop om det Spørgsmaal, som jeg her har draget frem, om, hvorvidt Fiskehyngelen særlig udlæffes i vore Bænder, og da paa hvilke Steder. Med Hensyn til Alene siger Professor Vittingen, at det ikke er Tilfældet, de udlæffes ikke i vore Færvande. Med Hensyn til de Saltvandsfiske, som ere madnyttige, som man pleier at kalde det, altsaa økonomisk vigtige, der gjælder dette, at deres Veg lægges og udlæffes i Bændskorpen, saaledes at Vaad ikke vilde kunne gjøre dem nogen Skade, og at de overhovedet ikke udlæffes i nogen særlig Del af Færvandet. Der staar kun Silben, hvis Forhold man maa erkende, man ikke kan magte, tilbage i anden Retning og maaste Hornfiskten, som jeg skal lade ligge. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Prof. Vittingens Afhandling, der som sagt for dem, der tidligere have beskæftiget sig med disse Forhold, ikke siger meget Nyt, men det er et Dokument, man nu kan paaberaabe sig af en meget anset Sagkyndig. Men jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at man ogsaa af den Afhandling kan se, at det vil være meget vanskeligt med Loyalitet — det gaar jeg ud

fra som en Selvfølge, at baade den ærede Minister og hans Administration viser — at eftervise eller endogaa sandsynliggjøre, at Fiskehyngelen særlig udlæffes paa dette eller hint Sted i et givet Færvand. Det vil i Virkeligheden i Reglen ikke være Tilfældet, og naar det ikke er Tilfældet, saa hjemle §§ 9 og 41 heller ikke Administrationen nogen Ret til at laase nogen Del af dette Band. Dette har jeg, da jeg gav Loven min Stemme, særlig hørt Die for. Det faldt mig ikke ind, naar der staar, at man kan laase Bænder, at det saa skulde være Andet end hvert Band for sig; at man saadan skulde kunne tage dem i store Portioner, hvorved man i Virkeligheden gennemførte administrativt, hvad Lovforslaget var gaaet ud paa, men hvad der var nægtet ved Loven, det faldt mig ikke ind. Men det vide vi jo ogsaa nu var en Misforstaaelse rent ud, men hvad jeg meget godt vidste, var dette, at det, at Fiskehyngelen udlæffes paa et givet Sted i Bænder, vilde være meget vanskeligt at eftervise, og det er sandhuligvis de allerfleste Steder Tilfældet. Det er kun dette, som jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa hører med til, for at Noget af Bænder kan laases. Naar den ærede Minister yttrede, at hverken han eller nogen anden vil skade Fiskerne, er jeg naturligvis fuldstændig overbevist derom. Men man kan undertiden med en god Villie komme til at gjøre Skade, og det var jo det, som helst skulde undgaaes. Men imidlertid kan man jo, efter de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Minister, haabe, at dette Forhold vil blive ordnet, dels i den allernærmeste Tid og dernæst for de senere Aar paa en til alle Sider tilfredsstillende Maade.

Thorup: Ja, dette Spørgsmaal med Hensyn til Cirkulæret har jo ikke nogen større aktuel Interesse nu, efter at den høitagede Indenrigsminister har imødetkommet de Udtalelser, der ere fremkomne fra Finantsudvalget. Men jeg skal dog, da den ærede Indenrigsminister syntes særlig at ville kaste Skylden for Cirkulærets Udstedelse over paa Folkethingets Ordfører for de tidligere Forhandlinger, der ere førte her i Thinget, gjøre opmærksom paa, at Ordføreren havde ikke den Opfattelse, som den ærede Indenrigsminister havde. Men jeg skal paa den anden